

Publicerad 2019-08-10 17:55 av Kungskobran

Man är aldrig framme

Jag befinner mig i vagnen bakom loket,
och bestämmer mig för att gå bakåt,
i nästa vagn hörs glada skratt och rop
barn leker och stojar drar i mig, kom och lek med oss
Jag stannar en stund men går sedan vidare

Tåget skakat till, ljudet från skenorna hörs nu tydligt
jag går vidare kommer till restaurangvagnen den är
full av folk, alla dricker vin är glada och skrattar,
jag slår min ner på en tom plats och beställer in vin,
frågar mannen intill, när är vi framme? han tittar oförstående på mig,
framme säger han?

Uppiggad av vinet går jag vidare,
röster hörs, jag går närmare och uppfattar
”väl mött, Horatio, och du, Marcellus
nå har ni sett det där i natt igen?
nej jag har inget sett”
När jag tittar in ser jag att en teaterföreställning pågår,
Ofelia syns i bakgrunden
Stannar ett tag och lyssnar men går sedan vidare

Orgelmusik strömmar ut från nästa vagn
är det Bach manne, nej det är Mendelssohn,
kikar in , Bruden i vitt med ett fång rosor i famnen
brudgummen i svart ser nervös ut.
Vigsel förrättaren tycks vara konduktören i sin
skärmmössa, alla tittat på bruden när hon stammar
fram sitt Ja, tåget skramlar till och bruden höll nästan
på att falla ikull, så hörs brudgummens Ja klart och tydligt
Nu kan ni kyssa varandra säger konduktören och tar av sig mössan,när jag går vidare hör jag Wagner i
bakgrunden.

Melankolisk musik sipprar ut genom dörrarna i sista vagnen jag smyger mig sakta in , en kvartet spelar
något som påminner om Mozart alla musikerna är klädda i svart , det är inte så många passagerare i vagnen
de flesta ser gamla ut
Jag slår ned mig vid en man som har prästkrage på sig,
han ser ut som tågvärden som hjälpte oss ombord på tåget.
När är vi framme frågar jag, framme säger han förvånat och tittar på mig,

vi är aldrig framme.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kungskobran med Poeter.se id #65915 innehar upphovsrätten